

Anlamlandırabildikçe Yaşamak Üzerine

— slcn-ylmz · 13 Nisan 2026

Konforlu bir huzursuzluğun içinden felsefi buhranlara doğru... Acının, adaletsizliğin iliklerine kadar işlemesinden isyan eder hale gelen insanın fikir gıcırtaı... İnsan, ruhunun dile gelmek isteyip de sükunete gömüldüğü kaç zamanı devirdi yalnızlığıyla? Bilinmez. Neyse ki sanat var da nefes alabiliyoruz toplumun tüm çığırtaan tahakkümüne rağmen; kimilerimiz için, hiçbir zaman herhangi bir yere aidiyet geliştirmemiş benliklerimizle yaşıyoruz hem de.

Sahip olduklarıyla kibre kapılıp üstenci gülüşlerle maymunluğunu sergileyenlerle, olmak istediğiyle olduğı arasındaki uçurumda savrulanlar da cabası. Düşünmek, sorgulamak lüks olacak ki en ufak gayret göstermiyorlar "neden?" sorusunu cevaplamaya.

Kağnı çeken sığırlar gibi ısmarlama düşünceleri ağır ağır sürüklüyorlar. Kaf Dağı'nın ardında geleceğı umutla bakan bir çift göz görünüyor. İmreniyor insan doğrusu çünkü görüş açımızı ne kadar değiştirirsek değiştirelim bizi bekleyen manzara trajik.

Toplumun henüz birey olmayı maalesef ki başaramamış sözde bireylere dayattığı gerçeklikse görülmemeye değer. Ne yazık ki görüyoruz.

Bu sistemle kavgalı olanlar dünyaya hoş bir sâdâ bırakma gayesiyle, tabii ki kendilerini de özgürce bulmak, tanımak için çıktıkları yolculuklarında en egzotik şarkıları söylüyor, enstrümanına hayat diyorlar.